

Чинтуловъ поетъ. — Много по широко и важно за Чинтулова е влиянието, което изпитва отъ руската литература. Въ Одеса той намира въ богатитѣ библиотеки храна за своя любознателенъ умъ, съ жадностъ поглъща поетичнитѣ перли на рускитѣ класици, слѣди съ младежки жаръ всички културни придобивки, вслѣдствие на което у него се създаватъ широки литературни интереси и получава главнитѣ импулси за поетична дѣйностъ.

Съ сатирата си „Фенерство“ Чинтуловъ открива своята поетична дѣйностъ.²⁷ Тя ни подсказва, че първитѣ му литературни опити сѣж подражания и, че Чинтуловъ ще е прѣминалъ единъ периодъ на подражателностъ до като стѣпи на самостоятелна почва, свладѣе формата, даде непосредно и искренно чувство и въплоти поетичнитѣ си дарби въ хубави лирични пѣсни. „Още докато е билъ въ Одеса, Чинтуловъ написалъ прѣкрасна ода? (сатира) по подражание на Пушкиновата „Клеветникамъ Россіа“,²⁸ която започва тѣй:

Що заскрептахте тронове митрополийски?

Що зашумтахте пастири вий византийски?

.

Казватъ, че тази ода (сатира) била напечатана въ „Цариградски Вѣстникъ“, ала за жалостъ нѣмаме на рѣка казанія вѣстникъ, та да я прѣпечатимъ тукъ (Софійската и Пловдивската народна библиотека не притежаватъ и до днесъ първитѣ броеве на „Цариградски Вѣстникъ“. Може би, наистина, тя е печатана въ нѣкои отъ липсващитѣ броеве, а тѣ сѣж много, най-вече изъ първитѣ годишнини. Н. Т.), защото е много малко, за да не кажемъ никакъ, извѣстна на нашето общество. Сигурно знаемъ това, че когато Чинтуловъ прочелъ казаната ода на българския